

Illustrasjon: Lucas Scheffer, MNAL

SOM VANNET

Vi har søkt å etterstrebe et lavmælt, enkelt men allikevel storslått uttrykk. Forslaget peker motivmessig på naturen og vannets kretslop gjennom stilisert og ornamental bearbeiding av vertikalt rennende og horisontalt bølgende vann. De ornamentale motivene skjæres fram i positivt relieff på grunnlag av håndtegninger. Sidedørene har stående motiv på liggende panel, og hoveddøra liggende motiv på stående panel.

Vi ønsker at dørenes samtidsuttrykk skal oppleves som beslektet med Nidarosdomens visuelle språk. Både abstraksjonsnivå, det formale og det håndverksmessige spiller sammen i det tidløse som hviler over en så gammel og sammensatt bygning.

De skårne ornamentene bærer i seg en klang fra den norske middelalderens eksteriøre kirkeskurd.

Teknisk er løsningen forankret i en trøndersk klimabasert tradisjon hvor man i lavlandet i århundrer har gitt bærende og konstruktive elementer en ytre værhud.

Katedralen er unik i verdenssammenheng med sin utsatte plassering langt mot nord, og vestveggen ikke minst. Værvæggen vender mot ettermiddagssol, slagregn, frost og piskende vind.

Dørene vil peke opp mot kirkas øvrige detaljer, figurer, border og gesimser, fuger og overflater og ikke minst gavli-relieffet «seirende Kristus» framstilt som stående på en sky.

I alle verdens religioner er vannet hellig, allnaturesns evig livgivende, rensende og kraftfulle element.

I den kristne tro representerer vannet treenigheten og gjenfødselen, det evige liv. Barnet blir gjennom vannet i dåpen en del av det kristne fellesskap. Motivets berettigelse kommer sterkt til uttrykk nettopp på disse dørene som åpner opp for menneskestrømmen som møter kirka i tro, undring og begeistring, i sorg og i glede og ved livets begynnelse og utgang.

Motivet viser at vi mennesker tilhører naturen. Vi er som vannet.

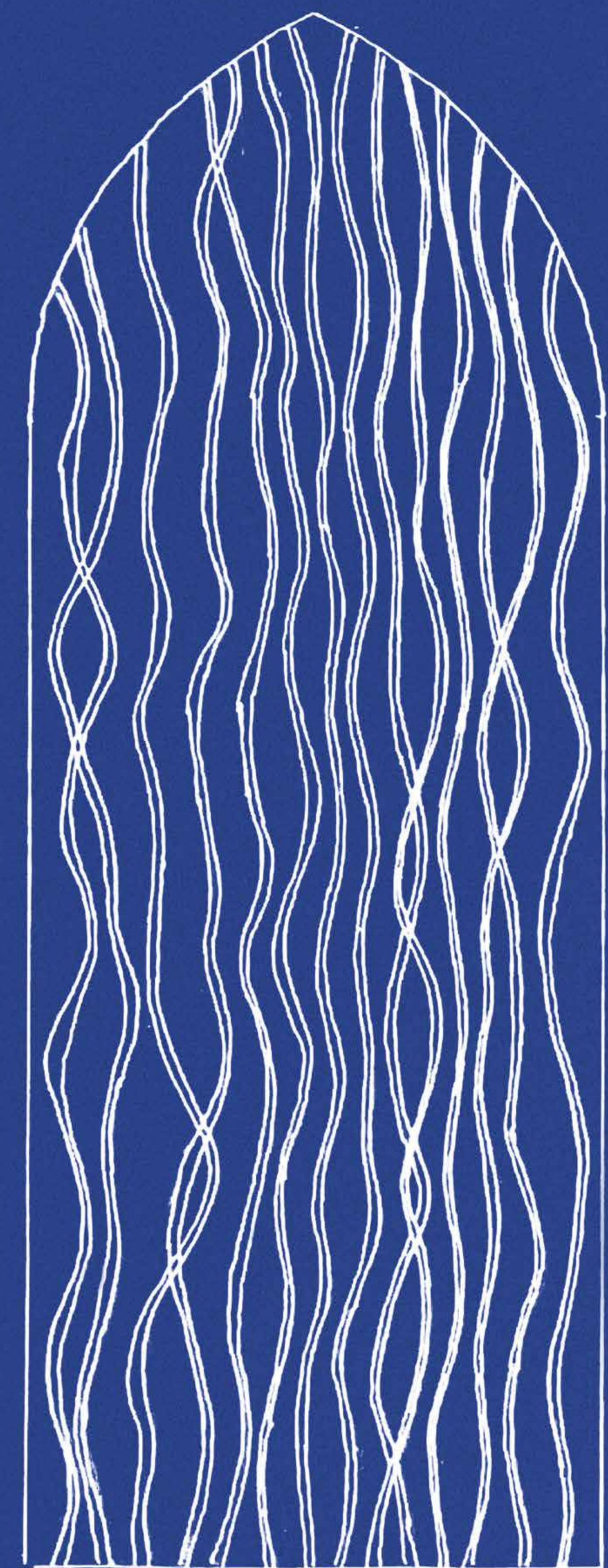
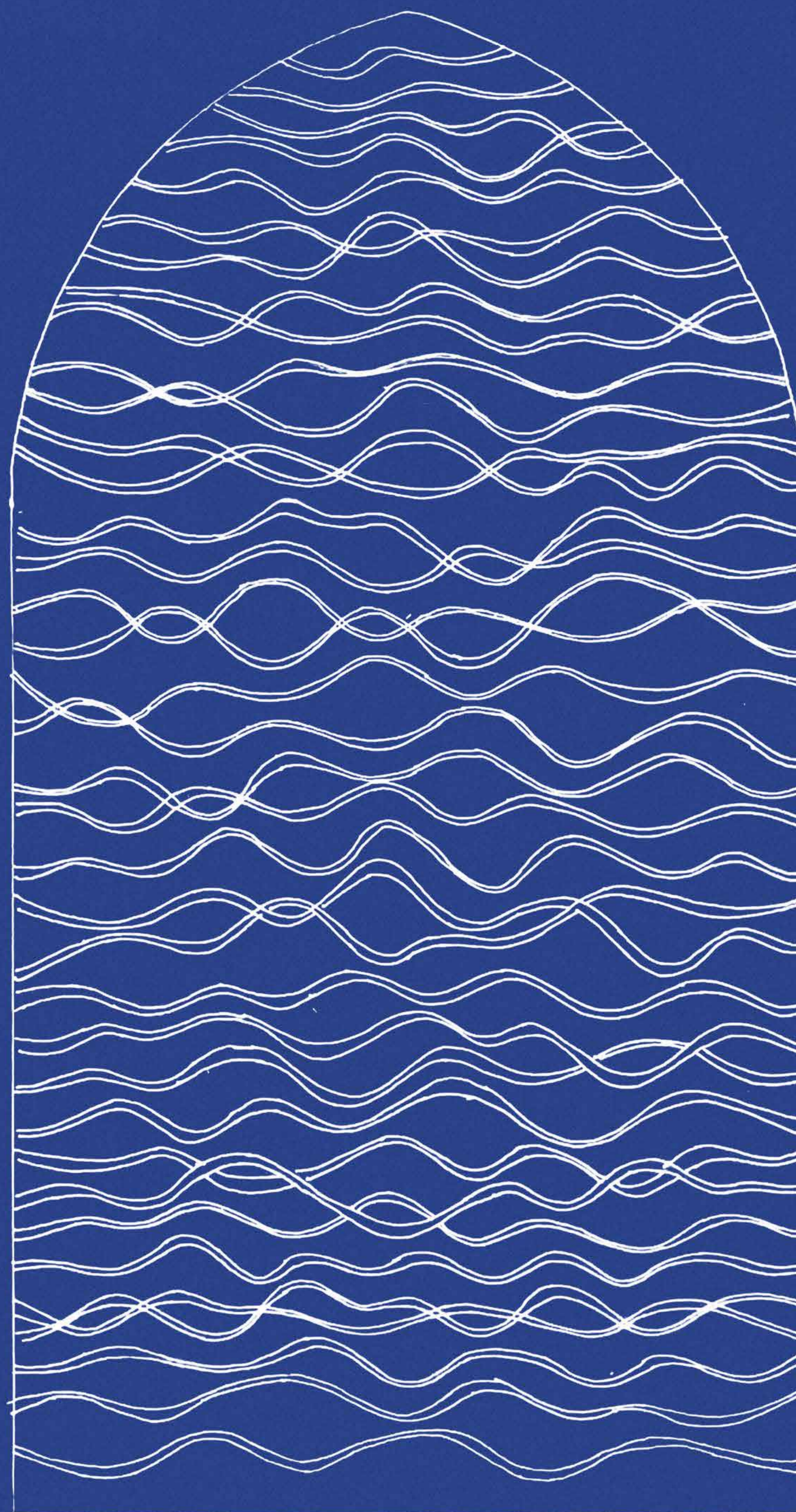
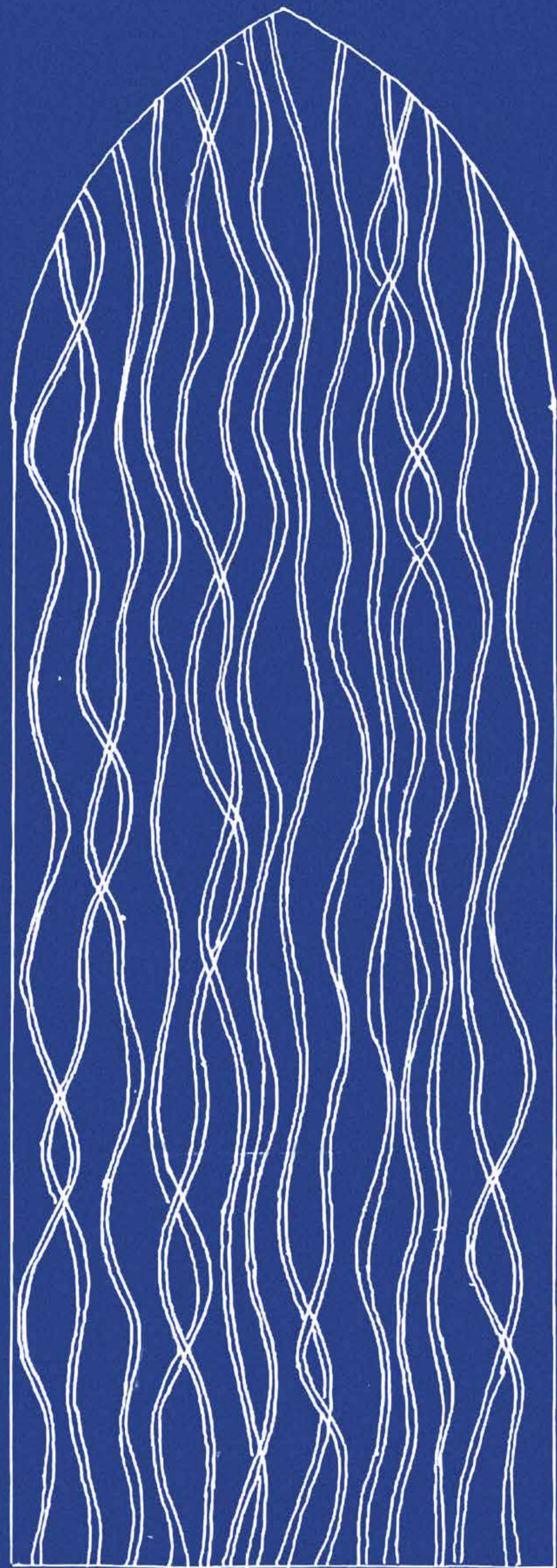
03

Erlend Leirdal og Trond Eide [NORGE]

Erlend Leirdal (f. 1964) bor og arbeider i Trondheim. Leirdals verker kan oppleves i offentlige rom over hele landet, og strekker seg fra mindre skulpturer til store romlige installasjoner. Han jobber oftest i tre og har blant annet utført verk for Ullerål skole i Hønefoss (2023), Heimdal VGS i Trondheim (2019), Nordland Sykehus i Stokmarknes (2014), Tromsø Rådhus (2004) og det rituelle dørpertiet for Salten Krematorium i Bodø (2002).

Trond Eide (f. 1961) bor og arbeider i Trondheim. Han er førstestemanuensis i arkitektur, transformasjon og bygningsvern ved NTNU. Han står bak en rekke prosjekter tilkoblet fredet og verneverdig bebyggelse, og tegnet blant annet ny port til Steinvikholmen slottsruin i Trondheimsfjorden (2008). Han er utdannet ved Arkitekt-høgskolen i Oslo.

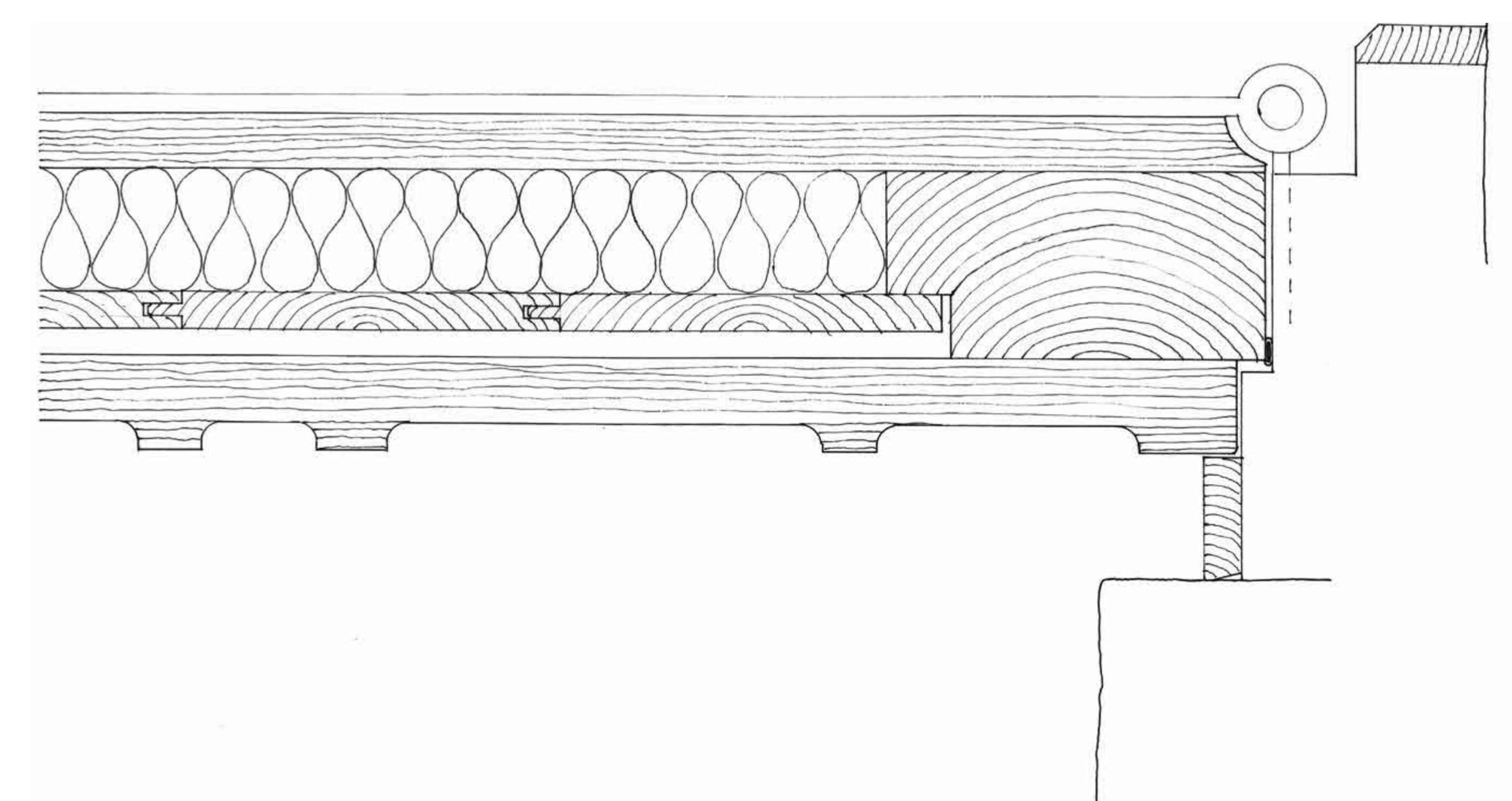

TEKNISKE BETRAKTNINGER

Dørene bygges som solide rammekonstruksjoner, kledd med enkeltfalsset eikepanel inn- og utvendig. Panelet lages av rein kantskur i europeisk eik. De ornamentale utvendige motivene skjæres fram i positivt relieff for hånd av 36 mm utgangspunkt, i en dybde på ca 10 mm.

Form-ideen lar seg innpasse i eksisterende inndeling, innfesting og ramme. Innfestingen i murverket kan være en utfordring, som må undersøkes mer. Dersom dørene skal kunne åpnes høyere enn dagens tverrkonstruksjon må dette løses uavhengig av formideen.

Konstruksjonen kan få doble anslag for god tetting, og isolert kjerne, for å begrense varmetap gjennom dørene.

Motto: Som Vannet

Forslaget fra Leirdal og Eide peker motivmessig på naturen og vannets kretsløp gjennom stilisert og ornamental bearbeiding av vertikalt rennende og horisontalt bølgende vann. De ornamentale motivene skjæres fram i positivt relieff, der sidedørene har stående motiv på liggende panel, og hoveddøra

liggende motiv på stående panel. Uttrykket er ment å harmonisere med Nidarosdomens visuelle språk, med inspirasjon fra den norske middelalderens eksteriøre kirkeskurd. Teknisk følger løsningen en trøndersk klimabasert tradisjon som beskytter mot værpåvirkninger. Vannets symbolikk i alle verdens

religioner, og spesielt i kristendommen, understreker dørens betydning som en åpning for menneskestrømmen i tro og livets sykluser. Motivet viser at vi mennesker tilhører naturen. Vi er som vannet.